

Mümin Günahta Israr Etmez

Göklerin ve yerin tek sahibi, varlığın tek hâkimi, tek ilâhı, âlemlerin rabbi, günaha giren kullarının tövbelerini aracısız kabul eden yegane makamın sahibi, rahman ve rahim olan Allah’a her daim hamdolsun.

Son nebiye ve bütün enbiyaya salât ve selâm olsun.

Değerli müslümanlar!

Arapçada günahı ifade için ism, zenb, isyan ve cürm gibi kelimeler kullanılır. Hangi kelimeyle ifade edilirse edilsin günah; Allah’ın razı olmadığı, insana ve topluma zarar veren, dolayısıyla dünya ve ahirette cezayı gerektiren her türlü söz ve davranışlardır. Diğer bir ifadeyle günah; ilâhî emir ve yasaklara aykırı fiil ve davranışlardır.

Bugün işlenen muhtelif suçlara karşı suçun özelliğine göre farklı cezalar verildiğini görüyoruz. Bu gayet tabii bir durumdur. Dinimize göre de işlenen suçlar/günahlar aynı derecede ve aynı seviyede değildir. Bunu şu ayetten anlıyoruz:

إِنْ تَجْتَبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلَكُمْ مُدْخَلَ كَرِيمٍ

Eğer size yasaklanan büyük günahlardan kaçınırsanız, biz de sizin kötülüklerinizi (küçük günahlarınızı) örteriz/affederiz ve sizi ahirette güzel bir yere/cennete yerleştiririz. (Nisâ 4/31)

Bir insana haksız yere tokat atmak da o insanı haksız yere öldürmek de sonuçta günahdır. Fakat tokat atmanın, o insanı öldürmek yanında çok küçük bir mesele kalacağı açıktır. İkisinin de aynı seviyede suç olması adaletli ve insaflı bir karar olmayacaktır. İşte bu sebeple günahlar, büyük ve küçük diye isimlendirilmiştir. Bunların tasnifi ulema tarafından ayet ve hadislerdeki vurgular ve açıklamalar esas alınmak suretiyle yapılmıştır.

Buna göre büyük günah; Allah’ın Kur’an’da yapılmasını yasak ettiği, bu yasağı çiğneyen kişiye şer’î ceza gerektiren veya Allah’ın cehennem azabıyla tehdit ettiği suçlardır.

Bunların dışında birtakım zararlı, çirkin, kötü, faydasız ve insan vicdanını rahatsız eden kusurlu söz ve davranışlar ise küçük günahlar olarak anlaşılmaktadır.

Bu noktada önem arz eden bir duruma dikkat çekmek gerekir: Günahı büyük ve küçük diye ayırmak, küçük günahın önemli olmadığı anlamında değildir. Bu sadece teknik bir ayırımdan ibarettir.

İşte bu sebeple İmam Cüveyni der ki: “Her günah büyük sayılır. Çünkü nice şeyler vardır ki akranlarına nispetle küçük sayılır. Allah’a muhalefete izafet edilen her şey büyük günahdır.” (el-İrşâd, s. 391)

Bu doğrudur. Çünkü günah dediğimiz şeyin aslı; Allah’a muhalefet etmektir. Allah’a karşı gelmektir. İyi ve güzel varken kötü ve çirkine meyletmektir. Allah’ın sözü yerine şeytanın sözünü dinlemektir.

Samimi bir müslüman Allah’a muhalefet eder mi? Asla!

Samimi bir müslüman Allah’a karşı gelmeye cüret edebilir mi? Asla, ne haddine!

Allah’ın sözü yerine şeytanın sözüne kulak verebilir mi? Veremez elbette, vermemelidir!

İşte bu sebeple, günahı büyük küçük diye ayırmaya harcadığımız vakti ‘büyük küçük bütün günahlardan nasıl uzak durabiliriz’ diye gayret göstermeye ayırmak daha doğru bir yol olacaktır. Çünkü önemsiz addedilen, küçük görülen günahların insanı helake götüreceğini bilmeliyiz. Peygamberimiz bunu çok veciz bir şekilde ifade ediyor:

إِيَّاكُمْ وَمُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ فَإِنَّهُمْ يَجْتَمِعْنَ عَلَى الرَّجُلِ حَتَّى يُهْلِكَهُ

“Küçük günahlar bir insanda bir araya gelince onu helak eder” (Müsned, I, 402)

Değerli Müslümanlar!

Demek ki büyük-küçük, önemli-önemsiz, çok zararlı-az zararlı gibi zihnimizi boş günah tasnifleriyle doldurmak yerine yaşantımızı salih amellerle doldurmaya bakmalıyız. Çünkü insan olarak her birimizin elbette çokça hataları kusurları var. Fakat unutmayalım ki hata ve kusurlarımız ne kadar büyük olursa olsun, bunlar Allah’ın büyüklüğü yanında, Allah’ın affının büyüklüğü yanında hiçbir şey değildir.

Yüce Allah her zaman affedici olduğunu beyan ile insanı doğru ve güzele yönlendirmekte, işlenen kabahatlerin yok olması için insana her türlü fırsatı vererek izlemesi gereken yolu göstermektedir. Kur’an’da defaatle zikredilen bu gerçek için birkaç örnek ayet okuyalım:

إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِّنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

Sadakaları açıktan vererseniz ne güzel! Fakat onları gizleyerek fakirlere vererseniz bu, sizin için daha hayırlıdır ve günahlarınızdan bir kısmına da keffaret olur. Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır. (Bakara 2/271)

Bu ayetten anlıyoruz ki; yapacağımız iyilikler daha önceden yaptığımız kötülükleri yok edecektir. O halde iyilik yapmaya gayret edelim. İyiliklerimizi çoğaltmaya bakalım. Ama her şeyden önce yaptığımız kötülüklerle pişman olup tövbe edelim. Çünkü samimi bir tövbenin günahları sileceği ve üstelik bu tövbenin sonucunda mükafat verileceği Allah’ın bir lutfu olarak müjdelenmektedir:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

Ey müminler! Samimi ve kararlı şekilde tövbe edip Allah’a yönelin. Böyle yaptığınız takdirde rabbiniz (kıyamet ve hesap günü) kötülüklerinizi örtecek ve sizi içlerinde derelerin çağıldadığı cennetlere yerleştirecektir. (Tahrim 66/8)

Tövbe ederek bu muhteşem müjdeye nail olmanın bir tek şartı var: Allah’a karşı gelmekten sakınmak! Müminler Allah’a karşı gelmekten sakındıkları için güzel nimetlere kavuşacaklardır. Muttaki olmak yani Allah’a karşı gelmekten sakınmak öyle lafla olacak bir şey değildir. Diyor ki yüce rabbimiz:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَّكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

Ey iman edenler! Eğer Allah’a karşı gelmekten sakınırsanız; O, size iyiyi kötünden ayırt edecek bir anlayış verir ve sizin kötülüklerinizi örter, sizi bağışlar. Allah, büyük lütuf sahibidir. /Enfâl 8/29)

Demek ki Allah’a karşı gelmekten sakınırsak bağışlanacağımız gibi daha önce yaptığımız kötülüklerimiz de silinip yok olacaktır.

O zaman Şunu sormamız gerekiyor: Acaba Allah’a karşı gelmekten sakınıyor muyuz veya ne kadar sakınıyoruz?

Öyle ya! Hani müslümanız ya! Allah’a teslim olmamız gerekiyor ya!

Hani Allah’tan çekindiğimizi, ondan korktuğumuzu söylüyoruz ya!

Şunu açıkça söylemeliyiz ki, bizim Allah’tan hakkıyla sakınmadığımız, çekinmediğimiz kesin. Zira toplum olarak halimiz ortada!

Mazeret üretmeye, lafı dolandırmaya ve kelimelerle oynamaya hiç gerek yok.

Ey İnsan! Bil ki; Allah’tan ne kadar korkuyorsan günahın da ancak o kadar olur!

Bunca günaha imza atıp sonra da Allah’tan korktuğunu söylemek boş laftan öteye gitmez.

Allah’tan korkan bu kadar günah işlemez!

Hem Allah’tan çok korktuğunu söyleyeceksin hem de çok günah işleyeceksin!

Hem Allah’tan çok korktuğunu söyleyeceksin hem de günah denizinde yüzeceksin! Sen kimi kandırıyorsun?

Değerli Müslümanlar!

Uzun zamandır içki, kumar, uyuşturucu gibi bağımlılıklardan ve zararlarından bahsediyoruz.

Peki ya “günah bağımlılığı” nedir, hiç düşündük mü?

Günah işlemeden duramayan insana ne diyelim? Günah bağımlısı demeyelim de ne diyelim?

Huzuru günah işlemekte arayan, şeytanın ağına düşmüş ve adeta şeytanın bir şubesi haline gelmiş insana ne diyelim, nasıl bir isim verelim?

Yaşantısından gayet memnun, yaptıklarına hiç pişmanlık duymayan, yetim malına çöken, masum insanlara iftira etmekte beis görmeyen, yalan dolan peşinde koşan, hırsızlığı bir marifet sanan, yalancı şahitlikle insanların hayatını karartan, içki, kumar, uyuşturucu, fuhuş, rüşvet, yolsuzluk, arsızlık ve torpil gibi illetlerin mübtelası olmuş, anasına babasına isyan etmiş vefasız insana ne diyelim?

Sorsanız, kendisini dört dörtlük müslüman olarak tanıtır! Hatta müslümanlığını öyle bir anlatır ki evliya sanırsınız! Öyle bir anlatır ki siz kendi müslümanlığınızdan utanır, kendi müslümanlığınızı sorguya çekersiniz!

Peki hakikat öyle mi? Hayır, hakikat asla öyle değil. Çünkü müslümanlık sözde değil özdedir!

Değerli Müslümanlar!

Dinimizi de kültürümüzü de mahveder olduk. Ne yaşadığımız dinî hayat İslam'a benziyor ne de kültürümüz artık bu coğrafyanın kültürüne benziyor!

En iğrenç olanı da harama helal kılıfı uydurmak, haramı helal ambalajıyla sunmak ve yaşamak.

Haram işlemekten geri durmayan bir müslüman profili peyda oldu.

İbadet ederken bile günah işleyecek kadar çirkinliklere imza atar olduk.

Zekat verirken az vermek için nereden ne kadar kırpacağımızı şaşırdık ve kırkta bir için kırk takla atar olduk. Az vermek için farklı fetvalar peşinde koşar olduk. Bunu böyle yaparken dinî görevimizi yaptığımızı düşündük fakat günahı hiç aklımıza getirmedik.

Eskiden Hac ve Umre bir ibadet olarak yapıldı. Bugün ise ibadetten daha çok modaya ve gösterişe dönüştüler. İbadeti turizme ve eğlenceye çevirdik. Bunu yaparken günah hiç aklımıza gelmedi.

İşimiz gücümüz gösteriş oldu. İbadetlerimizi sosyal medyada ilan edip hava atma aracı yaptık.

Lüks aracının arkasına *“umreye gidiyorum; korna çalarak beni tebrik edebilirsiniz”* diye yazı yazan utanmaz, görgüsüz, izansız ve kibir abidesi mahluklar var. Çektikleri videoyu sosyal medyada paylaşma zevkiyle coşuyorlar. Bu yapılanın günah olacağını hiç düşünmeyen bir ucube müslümanlık türettik.

Yine bunun gibi, evde veya camide namaz kılarken çekilen fotoğrafları sosyal medyada paylaşır olduk. Yani bir ibadeti dünyalık uğruna ibadet olmaktan çıkardık, çıkar aracı yaptık. Dünyalık çıkarımız için ibadetleri istismar etmekten geri durmadık. Fakat bunu yaparken günahı hiç hesaba katmadık.

Sakalı ve başörtüsünü de moda uğruna yok ettik. Orasından burasından sündürdük. Tesettür dediğimiz önemli bir değeri modaya kurban ettik. Tesettürü para kazanma hırslımıza boğdurduk; daha çok kazanmak için şeytanla iş birliği yaparak tesettürle alakası olmayan giysiler üretilip insanları tesettürden uzaklaştırdık. Ortaya tesettürlü görünümünde bir ucube müslüman tip çıkardık.

Diğer taraftan, bir yazarın dediği gibi; abdeste engel olmayan ojeler ve rujlar bile ürettik. Lüks makyaj ürünlerimiz *“helal sertifikalı”* olunca haramın helal olacağını zannettik. Fakat bu işin günah yönünü hiç mi ama hiç düşünmedik.

Ramazan iftarlarını israf partilerine dönüştürdük. Ramazanı ibadet ayı olmaktan çıkarıp eğlence ayına çevirdik. Rasulullah'ın sünnetinde en çok ibadet edilen ay olan Ramazan, bizim elimizde en az ibadet edilen ay haline geldi.

Mevlidler mevlid olmaktan çıktı; eğlence ve dedikodu partilerine dönüştü. Hayatında zerre kadar şatafat olmayan Hz. Peygamberin mevlidinde şatafatlı israf sofralarıyla ve assolistler eşliğinde mevlidler yapar olduk. Hatta bu konuda yarışır olduk. *“Acaba bu işte bir günah var mı?”* diye hiç sorgulamadık.

Mahremiyeti tükettik, bitirdik. Dini cemiyetleri, tıpkı ayın yapar gibi kadınlı erkekli, sazlı, sözlü ve süslü yapmaktan geri durmadık. Acaba helal olur mu diye hiç sormadık ve umursamadık. İşin günah tarafına hiç bakmadık.

İşin en acı tarafı da; bütün bunları iyi bir şey yaptığımıza inanarak yaptık ve yapmaya devam ediyoruz. Yani Şeytanın allayıp pullayıp haramı helal, günahı sevap gibi göstermesine aldanmayı sürdürüyoruz. İşte şu ayet bu durumu net bir şekilde ifade ediyor:

تَاللّٰهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

(Ey Peygamber!) Andolsun ki biz senden önce de birçok halka peygamber gönderdik. Fakat şeytan onlara yaptıkları işleri güzel gösterdi. Şeytan, bugün de onların dostudur ve onlar için elem dolu bir azap vardır. (Nahl 16/63)

Yani Şeytan, inatçı tutumlarını sürdürme konusunda insana destek olur. Hem de bunu büyük bir şevkle yapar. İnsana yaptığı kötü işleri iyi şeylermiş gibi gösterir. Dolayısıyla insan, yaptıklarını ettiklerini düşünmezse ve kendini sorgulamayı ihmal ederse Şeytanın tuzağına düşmesi kaçınılmaz olur.

Rabbim bizleri Şeytandan ve şeytanlaşan insanlardan uzak eylesin. Kötülüklerimizi iyiliğe dönüştürecek salih ameller yapmayı cümlemize nasip eylesin.

اللهم ربنا تقبل منا انك انت السميع العليم / واخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين

Vahap Boylu – Sapanca Vaizi